

Noget at erindre imod, at den ærede Lands-
thingsmand faaer Ordet igjen (Nei!), er det
givet.

Krabbe: Den høitagtede Premiermini-
nister har misforstaaet mig. Jeg har ikke
sagt, at den ærede Minister udtalte, at det
andet Thing havde vedtaget som en Beslut-
ning eller som en anerkjendt Mening, at
Løfterne om, at Fællesforfatningen skulde fore-
lægges Rigsdagen, ingen Betydning havde.
Jeg yttrede derimod, at den høitagtede Pre-
mierminister havde sagt, at det andet Thing
havde vedkjendt sig denne Mening, og dette
troer jeg ogsaa er de Ord, som den høitagtede
Minister virkelig har udtalt; i alt Fald vil
det, naar Rigsdagstidenden udkommer, sees,
om det ikke var den høitagtede Premiermini-
sters Ord.

Premierministeren: Jeg har nu i
ethvert Fald nøiere forklaret, hvad der var
Meningen af mine Ord; om de skulde lyde
anderledes, erindrer jeg ikke, men jeg har al-
drig tænkt paa at sige, at der var skeet nogen
udtryffeligg Anerkjendelse af Rigsdagens Ifke-
Berettigelse med Hensyn til Fællesforfatningen,
men Folkethinget har vedtaget, at man ikke
skulde staae paa en saadan Berettigelse, og
det var uidentvivel meget klogt og rigtigt, at
man ikke gif ind paa en omstændelig juridisk
Drøftelse af dette Spørgsmaal, som vanskelig
vilde føre til et rigtigt og sundt Resultat,
hvorimod det var naturligere og rigtigere, at
man holdt sig til det, som efter den hele Til-
stand, hvori vi befinde os, var overeensstem-
mende med Statens Løve.

Unsgaard: Jeg troer ogsaa, at jeg
maa udtale et Par Ord med Hensyn til den
Maade, hvorpaa jeg vil stemme i den nærvæ-
rende Sag. Endnu tgaar var jeg i stor
Tvivl, om jeg ikke burde gaae ind paa det af
den ærede Premierminister stillede Forslag; thi
det var mig om at gjøre, at faae denne Sag
saasnart som muligt bragt tilende, og ikke at
lægge Ministeriet nogensomhelst Hindring i veien
for dens Afgjørelse. Jeg vilde maaskee ogsaa
have gaaet ind derpaa, hvis navnlig den
ærede Premierminister havde sagt: „Vi have
Fællesforfatningen færdig, og jeg kan forsikre,
at den vil være saaledes, at Thinget vil kunne

ansee den stemmende med det Heles Løve.“
Jeg har nemlig den Tilid til den ærede Pre-
mierminister, at han ikke vilde have sagt dette,
undtagen det var hans fulde Overbeviisning.
Men, da jeg tværtimod tgaar hørte den ærede
Finantsminister sige, at der slet ikke var noget
Spør tilstede af Fællesforfatningen, og at det
maaskee slet ikke vilde være dette Ministerium, der
kom til at gjøre Udcast til Fællesforfatningen
eller fik med den at bestille, kan jeg sandelig
umulig give mit Samtykke til noget Forslag,
hvorved vi uden Videre, saaledes som her er
foreflaaet, skulde opgive al vor Formening i
saa Henseende. Jeg vilde ønske, at den ærede
Premierminister sad paa Bænk med os, og jeg
er overbevist om, at han i dette Tilfælde vilde
stemme med mig.

Premierministeren: Det er et Spørgs-
maal, jeg ikke troer at jeg behøver at indlade mig
paa. Kun maa jeg bemærke, at det er vist,
at der virkelig er arbeidet paa Fællesforfat-
ningen, og jeg har et almindeligt Indtryk af,
hvorledes jeg kan vente, at Fællesforfatningen vil
blive; men noget endeligt Vedtaget er der ikke,
og jeg er altsaa aldeles ikke berettiget til at
udtale Noget derom.

Unsgaard: Jeg skulde blot henholde
mig til, hvad den høitærede Finantsminister
tgaar udtalte, og jeg troer, at det var temme-
lig tydeligt, at han sagde, at der slet ikke var
nogen Tanke om, hvorledes Fællesforfatningen
vilde blive.

Vardenfleth: Det gjør mig ondt, at
den ærede 8de Landstingsmand for 2den
Areds B. (Christensen) staaer, efterat han endte
sit Foredrag, gif bort; thi jeg vilde gjerne
have formildet det smertelige Indtryk, som mine
Foredrag have gjort paa ham; men, da jeg
frygter, at Forhandlingerne vilde blive afflut-
tede, vil jeg nu tillade mig, at fremsætte den
Bemærkning, at jeg, saavidt mig bekjendt, i
mine Foredrag aldeles ikke har berørt det
Mindste, der kunde give Antydning om Fri-
heder eller Rettigheder, der skulde forbeholdes
det danske Folk; thi af mine Dyringer frem-
gaaer aldeles ikke, hvad jeg troer der kunde
gaae over fra den nuværende Rigsdag til den
fremtidige Fællesforfatnings Organ.

Moltke: Jeg troer ogsaa at burde gjøre